

Wyroki Trybunału, w których dopuszczone zostało odstępstwo od wyraźnego brzmienia art. 23 ust. 2 akapit 2 rozporządzenia nr 1/2003 (wyroki z dnia 7 czerwca 2007 r., *Britannia Alloys & Chemicals/Komisja*, C-76/06 P, EU:C:2007:326 oraz z dnia 14 maja 2014 r., *1.garantovaná/Komisja*, C-90/13 P, EU:C:2014:326) zostały wydane (długo) po wystąpieniu okoliczności faktycznych stanowiących podstawę nałożenia grzywny na wnoszącą odwołanie. Zastosowanie tego orzecznictwa z mocą wsteczną narusza zatem art. 7 ust. 1 EKPC i art. 49 Karty.

Gdyby odstępstwo od art. 23 ust. 2 zdanie 2 rozporządzenia nr 1/2003 miało być w wyjątkowych przypadkach prawnie dopuszczalne, wymagałoby to dokładnego uzasadnienia. W zaskarżonym wyroku brak jest jednak takiego uzasadnienia, względnie jest ono niewystarczające, co jest niezgodne z art. 7 ust. 1 EKPC i art. 41 ust. 2 lit. c Karty.

Zagwarantowanie zasady proporcjonalności wymaga, aby sąd unijny (w każdym przypadku), gdy odstąpiono od art. 23 ust. 2 zdanie 2 rozporządzenia nr 1/2003, zbadał (następnie), czy grzywna odpowiada celowi tego przepisu i zasadzie proporcjonalności, czego nie dokonał Sąd w zaskarżonym wyroku (ani Komisja w spornej decyzji), a w każdym razie nie uzasadnił tego lub uzasadnił w niewystarczający sposób.

⁽¹⁾ Decyzja Komisji C(2010) 4387 wersja ostateczna z dnia 30 czerwca 2010 r. dotycząca postępowania na mocy art. 101 [TFUE] i art. 53 porozumienia EOG (sprawa COMP/38344 – Stal sprężająca), zmieniona decyzją Komisji C(2010) 6676 wersja ostateczna z dnia 30 września 2010 r. oraz decyzją Komisji C(2011) 2269 wersja ostateczna z dnia 4 kwietnia 2011 r.

⁽²⁾ Dz.U. 2000, C 364, s. 1.

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. [101 TFUE] i [102 TFUE] (Dz.U. 2003, L 1, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 15 lipca 2015 r. w sprawie T-465/12 AGC Glass Europe i in./Komisja Europejska, wniesione w dniu 25 września 2015 r. przez AGC Glass Europe, AGC Automotive Europe, AGC France, AGC Flat Glass Italia Srl, AGC Glass UK Ltd, AGC Glass Germany GmbH

(Sprawa C-517/15 P)

(2015/C 398/25)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszące odwołanie: AGC Glass Europe, AGC Automotive Europe, AGC France, AGC Flat Glass Italia Srl, AGC Glass UK Ltd, AGC Glass Germany GmbH (przedstawiciele: adwokaci L. Garzaniti, A. Burckett St Laurent i F. Hoseinian)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszących odwołanie

Wnoszące odwołanie wnoszą do Trybunału o:

— uchylenie wyroku Sądu z dnia 15 lipca 2015 r. w sprawie T-465/12 AGC Glass Europe SA i in./Komisja Europejska;

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2012) 5719 final z dnia 6 sierpnia 2012 r. (zwanej dalej „zaskarżoną decyzją”), którą oddalono w części złożony przez AGC wniosek o zachowanie poufności pewnych informacji zawartych w decyzji w sprawie COMP/39. 125 – Szkło samochodowe, lub ewentualnie przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd; oraz
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszące odwołanie opierają się na trzech następujących zarzutach i głównych argumentach:

1. Sąd naruszył prawo, uznając, że zgodnie z decyzją przewodniczącego Komisji Europejskiej 2011/695/UE z dnia 13 października 2011 r. w sprawie funkcji i zakresu uprawnień urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające w niektórych postępowaniach z zakresu konkurencji⁽¹⁾ kompetencje funkcjonariusza ds. przesłuchań nie obejmują oceny zasad ochrony uzasadnionych oczekiwań i równego traktowania. Ponadto Sąd przeinaczył w wyroku okoliczności faktyczne, twierdząc, że funkcjonariusz ds. przesłuchań dokonał oceny argumentów podniesionych przez wnoszące odwołanie w odniesieniu do zasad ochrony uzasadnionych oczekiwań i równego traktowania.
2. Sąd dopuścił się naruszenia prawa, dochodząc do wniosku, że zaskarżona decyzja nie narusza zasad ochrony uzasadnionych oczekiwań i równego traktowania. Zważywszy, że wnoszące odwołanie są jedynymi podmiotami, które wniosły o złagodzenie kary, mają one prawo do tego, by ich poufne informacje nie zostały opublikowane, gdyż taka publikacja umożliwiłaby osobom trzecim zidentyfikowanie źródła oświadczeń w sprawie samooskarżenia przedłożonych Komisji w ramach programu łagodzenia kar.
3. Wyrok jest obarczony brakiem uzasadnienia w odniesieniu do kompetencji funkcjonariusza ds. przesłuchań, jak również w odniesieniu do możliwości stosowania zasad ochrony uzasadnionych oczekiwań i równego traktowania. Sąd naruszył zatem obowiązek, który spoczywa na nim na podstawie art. 296 TFEU oraz art. 36 i 53 statutu Trybunału Sprawiedliwości. W szczególności Sąd nie podał powodów, dla których odszedł od utrwalonego orzecznictwa, na które powołały się wnoszące odwołanie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 275, s. 29.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy) w dniu 28 września 2015 r. – Associazione Italiana delle Unita Dedicare Autonome Private di Day Surgery (Aiudapds), Centri Chirurgia Ambulatoriale/Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA), Ministero della Salute

(Sprawa C-520/15)

(2015/C 398/26)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Associazione Italiana delle Unita Dedicare Autonome Private di Day Surgery (Aiudapds), Centri Chirurgia Ambulatoriale

Strona pozwana: Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA), Ministero della Salute

Pozostali uczestnicy postępowania: Roche SpA, Novartis Farma SpA, Regione Marche